

ДОСТУПНІСТЬ ПАРКОВИХ ТЕРИТОРІЙ ДЛЯ ЛЮДЕЙ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра МБГ

Анотація: в публікації розглядаються проблеми доступності та умови формування паркових територій для людей з обмеженими можливостями. Особлива увага приділяється функціонально-планувальним аспектам, які відіграють важливу роль в житті маломобільних груп населення (МГН).

Ключові слова: доступне середовище, маломобільні групи населення, бар'єр.

У сучасному світі число людей з обмеженими фізичними можливостями велике і з кожним днем їх кількість тільки збільшується. В Україні - понад 2,8 млн людей мають статус інваліда. Часом життя в місті для маломобільних груп населення через труднощі доступу, орієнтації, а також інших бар'єрів стає «бігом з перешкодами». Причиною такого результату є недостатнє опрацювання на функціонально-планувальному рівні. Для даної категорії населення повинно створюватися реабілітаційне середовище, в якому відбувається як фізична, психологічна, так і соціальна адаптація. Прикладом такого середовища є парк.

Людина має потребу у русі, одним із способів є прогулянки на свіжому повітрі, відпочинок на природі. Зелений колір рослин сприяє зняттю втоми. Однак не для всіх такий відпочинок може бути комфортним через проблеми з пересуванням, місцями для зустрічей і спілкування, якщо людина пересувається на кріслі-колясці.

Більшість парків в Україні були побудовані в післявоєнний період, значна кількість була реконструйована, створені сприятливі умови для здорового відпочинку, але одиниці пристосовані для МГН, тому що в них відсутні важливі елементи ландшафтної організації паркової території такі як:

- наявність парковки для інвалідів. Згідно з нормами таких місць має бути не менше 10% (але не менше одного місця), позначені спеціальними знаками;
- вільне досягнення місця відпочинку. У разі крутого підйому або сходів на шляху, необхідно організувати нормативний пандус, з уклоном не більше 8%. Гілки дерев і чагарників, вивіски, лавки, урни тощо не повинні перешкоджати шляху проходження;
- матеріал покриття стежок (алей, площ). Слід уникати використання покриттів зі слизькою поверхнею, пересуваючись по якому збільшується ймовірність падіння. Найбільш прийнятними є покриття з шорсткою або рифленою поверхнею;
- наявність інформаційних знаків. На території парку необхідно встановлювати інформаційні знаки графічного (символьного), текстового вмісту (бажано дублювати шрифтом Брайля) для орієнтації на території парку, можливо, радіомовлення або цифрове табло (з можливістю інформування про події);

Наявність колірних орієнтирів. Люди із залишковим зором розрізняють червоний, білий, жовтий, кольори спектра, тому в місцях з можливою небезпекою слід використовувати ці кольори в якості орієнтира висаджуючи квіти, чагарники з яскравими бутонами, контрастне фарбування першої і останньої сходинки або бордюру автомобільної дороги і т.п.

За кордоном приділяють більше уваги питанням виявлення та усунення перешкод і різних бар'єрів для людей з обмеженими можливостями. В країнах Канади, США, Європи люди з будь-якими порушеннями можуть безперешкодно пересуватися по вулицях, користуватися громадським транспортом, відвідувати різні заходи в театрах, музеях, здобувати освіту, відпочивати в парках.

Інвалідність – важлива соціальна проблема. Люди МГН не повинні відчувати себе обмеженими, для них треба створювати умови вільного життя.

